

Εἰς τὸν Βύρωνα.

Καθὼς τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου του τὸν δίσκον
ὁ Πέρσης προσευχόμενος μὲ ὄμμα βλέπει ὀρθῆσκον,
πρὸς σὲ ὁ νοῦς μου στρέφεται, ὦ Βαίρων, ὦ νέε
τῆς ἀθανάτου πάλης μας ἀθάνατε Τυρταῖε !

Τὴν τετοιμημένην παραιτῶν κονίαν τῶν αἰῶνων
τοὺς διαβήτας ἔρριψες τῶν κλασικῶν κανόνων,
ὡς βρέφος τὰ παιγνίδια τῆς χθесινῆς ἡμέρας,
καὶ ἤνοιξες ποιήσεως ἀγνώστους ἀτμοσφαιρας.

Τὰ ἴδιά σου ζωγραφῶν τρικυμιώδη πάθη
καὶ εἰς ἀθύσσων θλιβερωῶν πλανώμενος τὰ βάρη,
τὰ δάκρυά μας ἀποσπᾶς μὲ τοὺς πικροὺς κλαυθμούς σου,
Ἰξίων συστρεφόμενος ἐπάνω τοῦ τροχοῦ σου·
ἢ Μοῦσά σου δὲ πένθιμος καὶ μεγαλείου τόσου,
ὕφονεται ὡς πυραμῖς ἐπὶ τοῦ μνήματός σου.

Ἐπὶ τὰ σπλάγχνα ἔμελλε λοιπὸν τῆς Βρετανίας
αὐτὸς ὁ ἦχος ν' ἀκουσθῆ τῆς τόσης θρηνηδίας,
ὁ τὴν Εὐρώπην ἄπασαν εἰς συντριβὴν κινήσας !
Ἐπὶ τὰς ὄχθας τῆς χρυσῆς, τῆς ζηλωτῆς Ταμίσας
καὶ ἦτις εἰς τὴν δόξαν τῆς, εἰς τὸν πολὺν τῆς πλοῦτον,
εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπαίρεται τοσοῦτον,
νὰ ἐκχυθῆ ἐπέπρωτο φωνὴ δακρυῶροῦσα,
τὴν ὅλην ἀγλιότητα τοῦ κόσμου μαρτυροῦσα !

ὦ Βαίρων, τῆς νήσου σου καὶ ἡ μεγαλειότης
καὶ τῶν ἀρχαίων τῆς ἡθῶν ἡ τόση αὐστηρότης
καὶ ἡ νομοθεσία τῆς ἡ τόσον θουλλουμένη
ὡς τύπος τελειότητος εἰς τῶν θνητῶν τὰ γένη,
αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα δέκα ὀκτῶ αἰῶνων
ἀνεκαλύφθη ἀπὸ σὲ σκηνογραφία μόνον.
Διέσεισες τὸ κάλυμμα κ' ἐφάνη—πικρὰ θέα !
εἰς ὅλην τῆς τὴν γύμνωσιν ἢ μήτηρ σου ἢ γράϊα.

Καθὼς δὲ τὴν ῥομφαίαν του ἐφ' ὅλης τῆς γῆς σεῖων
ὁ Βρέννος τῶν Κορτικανῶν ἐπὶ τῶν Παρισίων
τὸν χάλκινόν του ἴδρυσεν καὶ μέγαν ἀνδριάντα,
εἰς στήλην παριστάνουσαν τεράστιον συμβάντα,
ὁμοίως τῆς ποιήσεως καὶ σὺ ὁ Ναπολέων
τὸ ἀγαλμὰ σου ἔστησες ἐπάνω τῶν τροπαίων,
κ' ἐπὶ τοῦ θριαμβεύοντος ἑλληνικοῦ ἐδάφους
τὸν τάφον σου συνήνωσες μὲ ἡμιθέων τάφους . . .